

cielle problemer, eksempelvis landboreformer, og er medtaget for at knytte det nævnte annex til henstillingen.

Henstillingen blev vedtaget enstemmigt af Arbejdskonferencen den 20. juni 1966 som Henstillingen vedrørende andelsforeninger (udviklingslande) 1966.

Som henstillingen nu er vedtaget, vil den efter sit formål kunne blive et nyttigt redskab for de myndigheder, institutioner, organisationer og enkeltpersoner, som i u-landene arbejder med opbygningen af en andelsbevægelse, ligesom den etablerer et solidt formelt grundlag for ILOs efterhånden meget omfattende praktiske indsats med teknisk bistand til u-landene netop på dette område.

Oversættelse.

Henstilling nr. 127 om andelsbevægelsens betydning for den økonomiske og sociale udvikling i udviklingslandene.

Den internationale Arbejdsorganisations general-konference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 1. juni 1966 er trådt sammen til sin 50.samling, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til andelsbevægelsens betydning for den økonomiske og sociale udvikling i udviklingslandene, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling,

vedtager i dag den 21. juni 1966 følgende henstilling, der betegnes henstilling af 1966 om andelsbevægelsen (udviklingslandene):

I. OMRÅDE

1. Nærværende henstilling finder anvendelse på alle kategorier af andelsvirksomheder, herunder forbrugervirksomheder, grundforbedringsvirksomheder, virksomheder for produktion og forædling af landbrugsprodukter, virksomheder for vareleverancer i landdistrikterne, virksomheder for afsætning af landbrugsprodukter, fiskerivirksomheder, servicevirksomheder, håndværksvirksomheder, arbejdernes produktionsvirksomheder, arbejdskraftvirksomheder, spare- og kreditforeninger samt banker, boligforeninger, transportvirksomheder, forsikringsvirksomheder og sanitære virksomheder.

II. ANDELSPOLITIKENS MÅL

2. Oprettelse og udvikling af andelsvirksomheder bør anses for et af de vigtigste midler til økonomisk social, kulturel og menneskelig udvikling i udviklingslandene.

3. I særdeleshed bør der oprettes og udbygges andelsvirksomheder som et middel til

- a) at forbedre den økonomiske, sociale og kulturelle stilling for personer med begrænsede midler og muligheder samt ansøre dem til udfoldelse af initiativ;
- b) at forøge private og offentlige kapitalmidler ved tilskyndelse til sparsommelighed, bekæmpelse af åger og en fornuftig udnyttelse af kreditmuligheder;
- c) at tilføre økonomien en forøget demokratisk kontrol af erhvervslivet og en ligelig fordeling af overskuddet;
- d) at forøge nationalindkomsten, eksportindtægterne og beskæftigelsen gennem en større udnyttelse af ressourcer, f. eks. ved gennemførelse af ordninger med hensyn til landboreformer og bosættelse på landet, der tager sigte på at gøre nye områder produktive, samt ved udvikling af moderne industrier, helst spredt over hele landet, til bearbejdning af råprodukter;
- e) at forbedre de sociale forhold og supplere de sociale ydelser inden for sådanne områder som boligforhold og eventuelt sundhedsvæsen, uddannelse og transport;
- f) at bidrage til en højnelse af medlemmernes almindelige og tekniske kundskaber.

4. Regeringerne i udviklingslandene bør udarbejde og gennemføre en politik, hvorefter der ydes støtte og opmuntring til andelsvirksomheder af økonomisk, finansiel, teknisk, lovgivningsmæssig eller anden art, uden at dette har indflydelse på deres uafhængighed.

5. (1) Ved udarbejdelsen af en sådan politik bør der tages hensyn til de økonomiske og sociale forhold, de forhåndenværende ressourcer og den rolle som andelsvirksomheder kan spille for udviklingen af det pågældende land.

(2) Denne politik bør indarbejdes i udviklingsplanerne i det omfang, dette er foreneligt med de særlige forhold, der gør sig gældende for andelsvirksomheder.

6. Den pågældende politik bør tages op til periodisk revision og afpasses efter ændringer i de sociale og økonomiske behov samt den tekniske udvikling.

7. Bestående andelsvirksomheder bør deltage i udarbejdelsen og, om muligt, gennemførelsen af den nævnte politik.